

$$r_{y,x} = \frac{n \sum x_i y_i - \left(\sum x_i \right) \left(\sum y_i \right)}{\sqrt{\left[n \sum x_i^2 - \left(\sum x_i \right)^2 \right] \left[n \sum y_i^2 - \left(\sum y_i \right)^2 \right]}} \quad \text{sau} \quad r_{y,x} = \frac{\sum (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum (x_i - \bar{x})^2 \cdot \sum (y_i - \bar{y})^2}}$$

STATISTICĂ ECONOMICĂ

I. Statistica producției industriale

Principali indicatori ai producției industriale

Producția industrială este rezultatul **direct** și **util** al activității agenților economici din sectorul industrial.

Diversitatea și complexitatea producției industriale au condus la o mare varietate de modalități de măsurare și exprimare a rezultatelor activității economice:

- ◆ **Producția fizică (Pf)** – numită și producția în unități naturale, este indicatorul de bază care măsoară rezultatele obținute în procesul de producție, exprimând cantitățile diferitelor bunuri materiale și nemateriale (produse finite, semifabricate, servicii industriale) realizate de o întreprindere industrială într-o anumită perioadă de timp. Acest indicator se determină la nivelul fiecărui produs sau pe grupe omogene de produse, atât din punct de vedere al utilității, cât și al caracteristicilor tehnico-economice.

Indicatorii fizici au o serie de avantaje dar și o serie de limite. Mare parte din limitele indicatorilor fizici – dar, din păcate, și o mare parte din avantajele acestora – sunt eliminate prin folosirea indicatorilor în expresie valorică (bănească).

- ◆ **Valoarea producției fizice (Vpf)** – reprezintă valoarea tuturor produselor finite, semifabricatelor și serviciilor cu caracter industrial realizate în decursul unei perioade și livrate în afară sau consumate intern în sectoarele neindustriale ale unității.

Indicatorul prezintă avantajul că exprimă întregul volum al producției fizice, indiferent de unitatea naturală de exprimare sau de destinația acesteia (consum intern sau livrare către terți), dar nu surprinde modificările soldului producției neterminate.

- ◆ **Valoarea producției industriale (Vpi)** – reprezintă valoarea produselor finite fabricate, livrate sau destinate livrării, a semifabricatelor livrate din producția proprie, a prelucrării materiilor prime și a materialelor clienților, a lucrărilor (serviciilor) cu caracter industrial prestate terților, precum și a diferenței de stoc de semifabricate și producție neterminată.

- ◆ **Producția marfă fabricată (Pm)** – este un indicator valoric esențial al activității întreprinderii, deoarece exprimă volumul rezultatelor obținute în perioada de analiză ce îndeplinesc cerințele pieței. Determinat, frecvent, pentru perioade scurte de timp (lună, trimestru) indicatorul cuprinde: valoarea produselor finite, a semifabricatelor livrate, a lucrărilor cu caracter industrial executate pentru terți, pe baza unor comenzi și destinate satisfacerii unor nevoi sociale.

- ◆ **Producția marfă vândută și încasată (Pmvi)** – (producția livrată și decontată) este indicatorul valoric care reflectă, la nivelul firmei, relațiile de decontare dintre aceasta și beneficiarii săi. El include acele elemente ale producției care au fost livrate (executate) către beneficiari și care au fost decontate de către aceștia în cursul perioadei de analiză, indiferent de perioada în care au fost livrate produsele (executat livrările). Calculul indicatorului *producție marfă livrată și decontată* presupune parcurgerea completă de către capitalul circulant al firmei producătoare a celor trei faze: aprovizionare, producție și desfacere; el încheie, la nivelul agentului economic, circuitul economic al mărfurilor, prin recuperarea efectivă a sumelor echivalente valorii acestora de la beneficiari.

Componentele indicatorului *Pmvi* sunt: totalitatea cheltuielilor incluse în prețul de producție folosit la evaluarea mărfurilor și serviciilor realizate în perioada de analiză – *Pp* –

(care cuprind costurile de producție – C_p – și profitul programat – Pr) și sumele aferente diferitelor categorii de taxe și impozite percepute pentru comercializarea mărfurilor respective (TI):

$$P_{mvi} = C_p + Pr + TI = P_p + TI$$

- ◆ **Cifra de afaceri (Ca)** – definită conform metodologiei INS, reprezintă suma veniturilor realizate din vânzări de bunuri, vânzări de mărfuri, executarea de lucrări și prestări de servicii (mai puțin rabaturile, remizele și alte reduceri acordate clienților). Indicatorul exprimă încasările totale realizate de către întreprindere în perioada respectivă, încasări provenite atât din activitatea principală, cât și din activitățile secundare exercitate de aceasta. În cifra de afaceri nu se include TVA; fiind un indicator comun tuturor ramurilor de activitate, stă la baza analizelor macroeconomice (în timp sau spațiu).
- ◆ **Producția brută (PB)** – corespunde valorii bunurilor și serviciilor produse de firmă în perioada de referință.
- ◆ **Valoarea adăugată brută (VAB)** – reprezintă valoarea brută a bunurilor și serviciilor finale produse de o firmă într-o perioadă de timp; se poate determina în **două moduri**:
  - ca diferență între valoarea producției și consumul intermediar: $VAB = PB - Ci$;
  - ca sumă a următoarelor elemente: amortizarea mijloacelor fixe (Am); salarii, prime, adaosuri, compensații, fără impozit (S); contribuții la asigurările sociale; contribuții la fondul de șomaj;
    - cheltuieli care se scad din venituri (taxe pentru cercetare, alocații pentru copii plătite de agenții economici, fondul de rezervă, fondul de dezvoltare, alte fonduri speciale etc.); impozite și taxe datorate (TVA, accize, impozite pe salarii, impozite pe clădiri, taxe pentru folosirea terenurilor sau a mijloacelor de transport, taxe vamale etc.); venituri financiare (se scad); cheltuieli financiare; profit impozabil.
- ◆ **Valoarea adăugată netă (VAN)** – exprimă valoarea nou creată (la prețul factorilor) de către o firmă, în perioada de calcul; se obține scăzând din VAB amortizarea:

$$VAN_{pf} = VAB_{pf} - Am \text{ sau } VAN_{pf} = VAB_{pp} - Am - IIN = VAB_{pp} - Am - (II - Sv).$$

II. Statistica forței de muncă

1. Indicatorii mobilității forței de muncă

Principalul aspect evidențiat de analiza statistică îl reprezintă **mișcarea externă a forței de muncă**: intrările în firmă și ieșirile din firmă ale personalului în cursul unei perioade.

Indicatorii ce caracterizează acest proces sunt:

- **Coeficientul angajărilor** (coeficientul intrărilor de personal) - k_a - calculat ca raport procentual între numărul persoanelor angajate într-o perioadă (A) și personalul existent la sfârșitul perioadei (N_2): $k_a = \frac{A}{N_2} \cdot 100$

Indicatorul poate fi calculat pentru totalul angajaților dintr-o perioadă, sau pe surse de intrare.

- **Coeficientul plecărilor** (coeficientul ieșirilor de personal) - k_p - calculat ca raport procentual între numărul persoanelor plecate din firmă într-o perioadă și personalul existent la începutul perioadei (N_1): $k_p = \frac{P}{N_1} \cdot 100$

Și acest indicator poate fi calculat pentru totalul ieșirilor de personal sau pe cauze ale plecărilor.

- **Coeficientul rotației personalului** - k_r - calculat ca raport procentual între efectivul personalului înlocuit în decursul unei perioade mai mari de timp (de obicei, un an calendaristic) într-o firmă (N_i) și efectivul mediu al personalului ($\bar{N}$): $k_r = \frac{N_i}{\bar{N}} \cdot 100$

2. Balanța timpului de muncă și indicatorii derivați

Indicatorii utilizării timpului de muncă

Gradul de utilizare a fondului de timp maxim disponibil (G) – reprezintă ponderea timpului efectiv lucrat în totalul fondului de timp disponibil și se poate exprima în zile-om sau

$$\text{ore-om: } G_z = \frac{T_z}{FTMD_z} \cdot 100 \text{ sau } G_h = \frac{T_h}{FTMD_h} \cdot 100.$$

Structura timpului neutilizat pe cauze – indicatorii din această grupă permit identificarea principalelor cauze ale neutilizării timpului de lucru și fundamentarea măsurilor de reducere a pierderilor de timp de muncă.

Durata medie efectivă a zilei de lucru ($\bar{d}_z$) – sintetizează numărul mediu de ore lucrate de un muncitor într-o zi și se calculează ca raport între timpul efectiv lucrat exprimat în ore-om și timpul efectiv lucrat exprimat în zile-om: $\bar{d}_z = \frac{T_h}{T_z}$.

Coefficientul utilizării zilei de lucru (K_z) – se determină ca raport procentual între durata medie efectivă a zilei de lucru și durata normală a acesteia, exprimând, în procente, cât din programul normal zilnic de lucru a fost utilizat efectiv: $K_z = \frac{\bar{d}_z}{d_z} \cdot 100$.

Durata medie efectivă a lunii de lucru ($\bar{d}_l$) – sintetizează numărul mediu de zile lucrate de un muncitor într-o lună și se determină ca raport între timpul efectiv lucrat exprimat în zile-om și numărul mediu lunar de muncitori: $\bar{d}_l = \frac{T_z}{N}$.

Coefficientul utilizării lunii de lucru (K_l) – se determină ca raport procentual între durata medie efectivă a lunii de lucru și durata normală (legală) a acesteia (d_l), exprimând, în procente, cât din programul normal lunar de lucru (numărul de zile lucrătoare) a fost utilizat efectiv:

$$K_l = \frac{\bar{d}_l}{d_l} \cdot 100.$$

În analiza statistică, dacă nu se specifică despre ce lună și an este vorba, durata normală a lunii de lucru se consideră egală cu 22 zile; dacă balanța utilizării timpului de muncă este completă, durata normală a lunii de lucru se determină ca raport între fondul de timp maxim disponibil exprimat în zile-om și numărul mediu lunar de muncitori: $d_l = \frac{FTMD_z}{N}$.

Timpul nelucrat ca urmare a folosirii incomplete a zilei de lucru (Δ^z), exprimat în ore-om, se determină cu ajutorul relațiilor:

- la nivelul unei zile de lucru: $\Delta^z = (\bar{d}_z - d_z) \cdot \bar{N}$ - ore-om / zi;
- la nivelul unei luni de lucru: $\Delta^z = (\bar{d}_l - d_l) \cdot T_z$ - ore-om / lună.

Timpul nelucrat ca urmare a folosirii incomplete a lunii de lucru (Δ^l), exprimat în zile-om sau ore-om, se determină cu ajutorul relațiilor:

$$\Delta^l = (\bar{d}_l - d_l) \cdot \bar{N} \text{ - zile-om / lună sau } \Delta^l = (\bar{d}_l - d_l) \cdot d_z \cdot \bar{N} \text{ - ore-om / lună.}$$

Timpul total nelucrat ca urmare a folosirii incomplete a zilei și lunii de lucru (ΔT_h) – exprimat în ore-om / lună: $\Delta T_h = (\bar{d}_z - d_z) \cdot T_z + d_z \cdot (\bar{d}_l - d_l) \cdot \bar{N}$.

Analiza în dinamică a pierderilor de timp datorate neutilizării complete a zilei și lunii de lucru are la bază aceeași metodologie:

- la nivelul zilei de lucru: $\Delta^z_{1/0} = (\bar{d}_{z1} - \bar{d}_{z0}) \cdot \bar{N}_1$ - ore-om / zi;
- la nivelul lunii de lucru: $\Delta^z_{1/0} = (\bar{d}_{z1} - \bar{d}_{z0}) \cdot T_{z1}$ - ore-om / lună

III. Analiza statistică a capitalului fix

Capitalul fix se definește ca acea parte a capitalului productiv (real, tehnic) format din bunuri de lungă durată, ce servesc ca instrument al muncii oamenilor în mai multe cicluri de producție, care se consumă treptat și se înlocuiesc după mai mulți ani de utilizare.

1. Evaluarea capitalului fix

Deoarece capitalul fix participă la mai multe cicluri de producție, înregistrând în timp uzură (fizică și morală), evaluarea acestuia se poate realiza atât în funcție de **momentul** în care se efectuează evaluarea cât și în funcție de **starea** capitalului fix.

În analiza statistică se folosesc cel mai frecvent trei valori tipice ale capitalului fix, rezultate prin combinarea celor două tipuri de evaluare (în funcție de momentul evaluării și starea capitalului fix):

- **Valoarea inițială completă** (valoare de inventar sau de înregistrare) – VIC – este formată din totalitatea cheltuielilor necesitate de construirea sau achiziționarea, transportul și instalarea mijlocului fix; ea rămâne nemodificată între două recalculări (reevaluări), indiferent de starea fizică a mijlocului fix.
- **Valoarea inițială rămasă** – VR – este partea din valoarea inițială completă care nu a fost încă transferată asupra producției prin intermediul amortizării; se calculează ca diferență între valoarea inițială completă și valoarea aferentă uzurii fizice (amortizarea): $VR = VIC - \Delta A$
- **Valoarea de înlocuire** – $V\hat{I}$ – se stabilește cu prilejul reevaluărilor periodice ale capitalului fix, pentru a corela valoarea din evidența curentă cu prețurile existente la momentul reevaluării.

Deoarece în analiza statistică, pentru determinarea indicatorilor de eficiență, este necesară corelarea indicatorilor capitalului fix cu indicatori de rezultate economice (care sunt indicatori de flux), se determină un indicator de flux, **valoarea medie anuală de inventar a capitalului fix** ($\bar{V}$). Acest indicator se poate calcula:

- ca medie aritmetică simplă a valorilor inițiale complete lunare ale capitalului fix (VIC_t):

$$\bar{V} = \frac{\sum_{t=1}^{12} VIC_t}{12} \quad \text{unde } t - \text{lunile anului.}$$

- pe baza unei ecuații de balanță: $\bar{V} = VIC_1 + VMI - VME$

unde: VIC_1 – valoarea inițială completă a capitalului fix la începutul anului;

VMI – valoarea medie lunară a mijloacelor fixe intrate în cursul anului; formula

acestui indicator este: $VMI = \frac{\sum V_i \cdot t_i}{12}$

unde: V_i – valoarea mijloacelor fixe intrate în cursul anului;

t_i – perioada de timp dintre momentul intrării sau punerii în funcțiune a mijlocului fix și sfârșitul anului; se exprimă în luni.

VMC – valoarea medie lunară a mijloacelor fixe scoase din funcțiune în cursul anului;

formula de calcul este: $VMC = \frac{\sum V_s \cdot t_s}{12}$

unde: V_s – valoarea mijloacelor fixe scoase din funcțiune în cursul anului;

t_s – perioada de timp dintre momentul scoaterii din funcțiune a mijlocului fix și sfârșitul anului; se exprimă în luni.

2. Analiza statistică a stării de utilitate a capitalului fix

Starea de utilitate a capitalului fix se caracterizează prin intermediul următorilor indicatori statistici:

- **coeficientul stării de utilitate** (K_{su}) – calculat ca raport procentual între valoarea inițială rămasă (determinată la momentul efectuării analizei) și valoarea inițială completă a capitalului fix:
$$K_{su} = \frac{VR}{VIC} \cdot 100 = \frac{VIC - \sum A}{VIC} \cdot 100$$
- **coeficientul uzurii** (K_{uz}) – calculat ca raport procentual între valoarea uzurii (egală cu suma amortizărilor recuperate până la momentul analizei) și valoarea inițială completă a capitalului fix:
$$K_{uz} = \frac{\sum A}{VIC} \cdot 100$$

3. Analiza statistică a mișcării capitalului fix

- **coeficientul intrărilor** (înnoirii) - K_i - exprimă proporția mijloacelor fixe noi în totalul mijloacelor fixe existente la sfârșitul anului; se calculează ca raport procentual între valoarea mijloacelor fixe puse în funcțiune în cursul anului (V_i) și valoarea mijloacelor fixe existente la sfârșitul anului (V_2):
$$K_i = \frac{V_i}{V_2} \cdot 100$$
- **coeficientul ieșirilor** (scoaterii din funcțiune) - K_s - se calculează ca raport procentual între valoarea mijloacelor fixe scoase din funcțiune în cursul anului (V_s) și valoarea mijloacelor fixe existente la începutul anului (V_1):
$$K_s = \frac{V_s}{V_1} \cdot 100$$

4. Analiza statistică a eficienței folosirii capitalului fix

Eficiența capitalului fix (e) – se poate determina pe baza următoarelor relații (tip efect / efort):
$$e = \frac{Q}{\bar{V}} \cdot 1000$$

unde: Q – indicator valoric al producției; $\bar{V}$ – valoarea medie anuală a capitalului fix.

În acest caz, indicatorul exprimă valoarea producției ce revine, în medie, la 1000 lei capital fix.

Pentru aprecierea unor aspecte calitative ale potențialului economic al firmei – în principal, a corelației dintre potențialul tehnico-productiv și cel uman – se determină și analizează indicatorul **înzestrarea tehnică a muncii**, numit și **gradul de înzestrare cu capital fix**.

Indiferent de nivelul considerat (individual sau de grup), înzestrarea tehnică a muncii (z) se calculează ca raport între valoarea medie anuală a capitalului fix ($\bar{V}$) și numărul mediu anual de muncitori ($\bar{N}$); indicatorul are caracter de medie și exprimă valoarea medie a capitalului

fix ce revine unui muncitor:
$$z = \frac{\bar{V}}{\bar{N}}$$
 - la nivel individual (atelier, secție, firmă);

IV. Statistica rezultatelor financiare

1. Analiza dinamicii costului mediu pe unitatea de produs

Costul unitar sau **costul individual pe unitatea de produs** (c) cuprinde totalitatea cheltuielilor cu materiile prime, materialele, combustibilul, energia, salariile etc. necesare executării unei unități dintr-un tip de produs; el se determină ca raport între cheltuielile totale aferente producției acelui tip de produs (costuri totale, notate cu C) și volumul fizic al producției

realizate (q):
$$c_i = \frac{C_i}{q_i} \quad i = \text{tipul de produs.}$$

În practică, cel mai adesea, se impune analiza **costului mediu unitar** ($\bar{c}$), pentru o grupă omogenă de produse sau pentru cazurile în care același produs se realizează de către mai multe subunități ale unei firme: $\bar{c} = \frac{\sum C_i}{\sum q_i}$

unde i = tipul de produs dintr-o grupă omogenă sau subunitățile firmei în care se fabrică produsul analizat

$$\Rightarrow \bar{c} = \frac{\sum c_i q_i}{\sum q_i} = \sum c_i S_i \quad \text{unde } S_i = \frac{q_i}{\sum q_i} = \text{structura volumul fizic al producției,}$$

după caracteristica i .

Sistemul de analiză a dinamicii costului mediu pe unitatea de produs cuprinde următorii indicatori:

- **indicele general și indicatorii derivați care măsoară variația totală în timp a costului mediu unitar** (datorată influenței ambilor factori):

$$I_{1/0}^{\bar{c}} = \frac{\bar{c}_1}{\bar{c}_0} = \frac{\frac{\sum c_1 q_1}{\sum q_1}}{\frac{\sum c_0 q_0}{\sum q_0}} = \frac{\sum c_1 S_1}{\sum c_0 S_0} \quad \Delta_{1/0}^{\bar{c}} = \bar{c}_1 - \bar{c}_0 = \sum c_1 S_1 - \sum c_0 S_0$$

unde: c_0, c_1 = costurile individuale pe unitatea de produs realizate în cele două perioade analizate;

S_0, S_1 = structura volumului fizic al producției în aceleași perioade.

- **indicele factorial și indicatorii derivați care măsoară influența modificării factorului calitativ** – costurile individuale – **asupra variației costului mediu:**

$$I_{1/0}^{\bar{c}(c)} = \frac{\sum c_1 S_1}{\sum c_0 S_1} \quad \Delta_{1/0}^{\bar{c}(c)} = \sum c_1 S_1 - \sum c_0 S_1$$

unde: $\sum c_0 S_1$ = costul mediu unitar care s-ar fi realizat în perioada curentă, cu structura producției fizice din această perioadă, dacă nivelurile costurilor individuale nu s-ar fi modificat.

- **indicele factorial și indicatorii derivați care măsoară influența modificării factorului structural (cantitativ)** – structura producției fizice – **asupra variației costului mediu:**

$$I_{1/0}^{\bar{c}(S)} = \frac{\sum c_0 S_1}{\sum c_0 S_0} \quad \Delta_{1/0}^{\bar{c}(S)} = \sum c_0 S_1 - \sum c_0 S_0$$

2. Analiza dinamicii costurilor totale

Costul total (C) este format din cheltuielile cu materii prime și materiale, combustibil, energie, salarii etc. necesare realizării întregii producții.

- ◆ **La nivelul întregii producții** – se pot utiliza mai multe sisteme de analiză.

- Un prim sistem de indici și indicatori derivați ai dinamicii costurilor totale ia în considerare cei doi factori de influență (individuali) utilizați și în analiza dinamicii costurilor totale la nivel de produs (sistemul anterior prezentat): $\Sigma C = \Sigma c q$

Variația costurilor totale datorată influenței conjugate a celor doi factori este evidențiată cu ajutorul indicatorilor:

$$I_{1/0}^C = \frac{\sum C_1}{\sum C_0} = \frac{\sum c_1 q_1}{\sum c_0 q_0} \quad \Delta_{1/0}^C = \sum C_1 - \sum C_0 = \sum c_1 q_1 - \sum c_0 q_0.$$

Variația costurilor totale datorată modificării factorului calitativ (c) este evidențiată cu ajutorul indicatorilor:

$$I_{1/0}^{C(c)} = \frac{\sum c_1 q_1}{\sum c_0 q_1} \quad \Delta_{1/0}^{C(c)} = \sum c_1 q_1 - \sum c_0 q_1.$$

Variația costurilor totale datorată influenței factorului cantitativ (q) se măsoară cu ajutorul indicatorilor:

$$I_{1/0}^{C(q)} = \frac{\sum c_0 q_1}{\sum c_0 q_0} \quad \Delta_{1/0}^{C(q)} = \sum c_0 q_1 - \sum c_0 q_0.$$

unde: $\sum c_0 q_1$ = costurile totale care s-ar fi realizat pentru obținerea întregii producții fizice din perioada curentă, dacă nivelurile costurilor individuale nu s-ar fi modificat.

ANALIZĂ ECONOMIC-FINANCIARĂ

1. Indicatorii valorici ai producției

Pentru exprimarea rezultatelor din activitatea de producție și comercializare, la nivelul firmei, se utilizează un sistem de indicatori valorici care cuprinde: producția exercițiului, cifra de afaceri și valoarea adăugată.

Producția exercițiului, ca indicator valoric de exprimare a producției, exprimă rezultatul direct și util al activității industrial-productive pe o anumită perioadă de timp (lună, trimestru, an). Aceasta cuprinde valoarea tuturor bunurilor și serviciilor realizate de firmă în cursul perioadei.

Producția exercițiului unei întreprinderi cuprinde următoarele elemente:

- valoarea producției vândute în acea perioadă (Q_v);
- creșterea sau descreșterea producției stocate (ΔQ_s) în care se cuprind stocurile de produse finite, semifabricate și producție neterminată la sfârșitul anului față de începutul anului;
- valoarea producției imobilizate (Q_i), reprezentată de imobilizările corporale și necorporale realizate în regie, cât și de consumul intern de semifabricate și produse finite din producție proprie.

$$Q_e = Q_v \pm \Delta Q_s + Q_i.$$

Producția stocată și cea imobilizată sunt evaluate în costuri de producție.

Cifra de afaceri reprezintă veniturile totale obținute din activitatea comercială a unei întreprinderi pe o anumită perioadă de timp. În cadrul cifrei de afaceri nu se includ veniturile financiare precum și veniturile extraordinare. Analiza cifrei de afaceri prezintă o importanță deosebită deoarece permite aprecierea locului întreprinderii în sectorul său de activitate, a poziției sale pe piață, a aptitudinilor acesteia de a lansa, respectiv de a dezvolta diferite activități în mod profitabil. Totodată, modificarea cifrei de afaceri se reflectă asupra principalilor indicatori economico-financiari, precum și asupra eficienței activității societăților comerciale.

Cifra de afaceri netă (CA), exprimă volumul total al afacerilor unei firme, evaluate în prețurile pieței. Cuprinde totalitatea veniturilor din vânzarea mărfurilor și produselor, executarea lucrărilor și prestarea serviciilor într-o perioadă de timp, precum și veniturile din subvenții pentru exploatare. Principalele obiective ale analizei cifrei de afaceri vizează: analiza structurală a cifrei de afaceri; analiza factorială a cifrei de afaceri; principalele consecințe ale modificării cifrei de afaceri.